

“ฮอรั่มช” เตือดอีก! Project Freedom ปะทะอิหร่าน ปิดตายทางน้ำโลก?

6 พฤษภาคม 2569

“กัญแจฮอรั่มชอยู่ในมือใคร?” เมื่อสหรัฐฯ ส่ง “Project Freedom” ทำชนอำนาจสกัดกั้นของอิหร่าน จับตา “มังกรจีน” ตัวกลางสำคัญที่อาจหยุดยั้งวิกฤตน้ำมันโลก?

ใครถือกัญแจฮอรั่มชที่แท้จริง? : เมื่อ ‘Project Freedom’ ปะทะ ‘อำนาจการสกัดกั้น’ ของอิหร่าน

อ.กฤษฎา บุญเรือง นักวิชาการอิสระ วิเคราะห์สมรภูมิช่องแคบฮอรั่มช ซึ่งปฏิบัติการ “Project Freedom” ของสหรัฐฯ กำลังเผชิญความย้อนแย้ง เมื่อเสรีภาพทางการเดินเรือแลกมาด้วยความเสี่ยงระดับสงคราม แฉอิหร่านใช้กลยุทธ์ “Veto Power” ปิดตายเส้นทางผ่านโตรนและเรือเร็ว ทำราคาพลังงานโลกพุ่ง จับตามังกรจีนอาจเป็นผู้ใช้กัญแจดอกสุดท้าย?

เช้าวันที่ 5 พฤษภาคม 2026 ความตึงเครียดยังคงปกคลุมเหนือ่านน้ำที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก เมื่อปฏิบัติการ “Project Freedom” ของกองทัพสหรัฐฯ เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวานนี้ (4 พฤษภาคม) เพื่อหวังจะทลายกำแพงล่องหนที่กักขังเรือสินค้าจำนวนมหาศาลไว้ในอ่าวเปอร์เซีย โลกกำลังจ้องมองด้วยลมหายใจอันติดขัดว่า “กัญแจ” ที่แท้จริงของช่องแคบฮอรั่มชนั้นอยู่ในมือของใคร ระหว่างพันธมิตรที่พยายามประกาศคัดดาเสรีภาพทางการเดินเรือ หรือเจ้าถิ่นอย่างอิหร่านที่พิสูจน์ให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพวกเขาใช้อำนาจ “Veto” ต่อเศรษฐกิจโลกเพียงปลายนิ้วสัมผัส

ความลักลั่นของชัยชนะ: สหรัฐฯ กับเสรีภาพที่เป็นเพียง ‘หยดน้ำในมหาสมุทร’

นาย Pete Hegseth รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ แฉลงด้วยความมั่นใจจากเพนตากอนว่า การเริ่มต้นของ Project Freedom คือข้อพิสูจน์ว่าอิหร่าน “ไม่ได้เป็นผู้ควบคุมช่องแคบนี้อีกต่อไป” แต่หากเรามองข้ามวาทกรรมทางการเมืองไปสู่ตัวเลขในความเป็นจริง เราจะพบภาพที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

ในสภาวะปกติ ช่องแคบฮอรั่มชจะมีเรือสินค้าสัญจรผ่านเฉลี่ยวันละ 130 ลำ แต่ในวันแรกของปฏิบัติการ “ทวงคืนเสรีภาพ” มีเรือพาณิชย์เพียง 2 ลำ เท่านั้นที่เดินเรือผ่านไปใต้การคุ้มกันอย่างใกล้ชิดของเรือทำลายล้างซีปนาวุธ (Destroyers) อย่าง USS Truxtun และ USS Mason ในขณะที่เรืออีกกว่า 850 ถึง 1,600 ลำ (ตามแต่แหล่งข่าวจะรายงาน) ยังคงจอดสงบนิ่งอยู่ท่ามกลางความหวาดกลัว

นี่คือความย้อนแย้งที่สหรัฐฯ กำลังเผชิญ: พวกเขาอาจควบคุม “ความปลอดภัย” ในพื้นที่เฉพาะจุดได้ด้วยเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยและกำลังรวมมหาศาล แต่พวกเขากลับไม่สามารถควบคุม “ความไหลลื่น” (Flow) ของการค้าโลกได้ ความมั่นใจของบริษัทเดินเรือและผู้รับประกันภัยไม่ได้สร้างขึ้นได้ด้วยการส่งเรือรอบไปคุ้มกันเรือสินค้าเพียงไม่กี่ลำ ตรวจจับที่เสี่ยงระเบิดจากการปะทะกับเรือเร็วและโดรนของอิหร่านยังคงดังสนั่นเหมือนที่เกิดขึ้นเมื่อวานนี้ ซึ่งกองทัพสหรัฐฯ ต้องทำลายเรือเร็วของอิหร่านไปถึง 6 ลำ และสกัดกั้นซีปนาวุธครูซอีกหลายลูก

สำหรับภาคธุรกิจ ฮอรั่มขในวันนี้ไม่ใช่เส้นทางเดินเรือเสรี แต่มันคือ “เขตสงครามที่มีการคุ้มกัน” ซึ่งมีค่าใช้จ่ายและมวลความเสี่ยงที่สูงเกินกว่าจะแบกรับ

อำนาจการสกัดกั้น (Veto Power) ของอิหร่าน: เมื่อภูมิศาสตร์คืออาวุธ

ในขณะที่สหรัฐฯ เน้นการรอดอ้างแสนยานุภาพ อิหร่านกลับเลือกใช้กลยุทธ์ “การปฏิเสธการเข้าถึงพื้นที่” (Area Denial) ได้อย่างทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง สื่อของรัฐบาลอิหร่านเหยียดหยัน Project Freedom ว่าเป็นความล้มเหลว และประกาศว่าการควบคุมเหนือช่องแคบของตนนั้น “เข้มข้นขึ้น” (Intensified)

ความได้เปรียบของอิหร่านไม่ใช่จำนวนเรือรบขนาดใหญ่ แต่คือ “ภูมิศาสตร์” ช่องแคบฮอรั่มขมีส่วนที่แคบที่สุดเพียงไม่กี่กิโลเมตร ทำให้อิหร่านไม่จำเป็นต้องมีกองเรือบรรทุกเครื่องบินเพื่อปิดตายเส้นทางนี้ พวกเขาเพียงใช้โดรนราคาถูกลง ซีปนาวุธชายฝั่ง และเรือเร็วขนาดเล็กข่มขู่โจมตี ก็เพียงพอที่จะทำให้ระบบประกันภัยการเดินเรือทั่วโลกพังทลายลง

ยิ่งไปกว่านั้น การขยายขอบเขตการโจมตีไปยังสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) ด้วยซีปนาวุธและโดรนเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา แม้จะอยู่ในช่วงข้อตกลงหยุดยิง คือการส่งสัญญาณเตือนว่า อิหร่านพร้อมจะขยายวงของความขัดแย้งไปสู่พันธมิตรของสหรัฐฯ ทุกเมื่อหากมีการ “รุกราน” พื้นที่ที่พวกเขาถือว่าเป็นอธิปไตยเหนือผืนน้ำ การกระทำนี้เป็นการยืนยันว่าอิหร่านถือ “กฎแฉ” ในเชิงลบ—นั่นคือ หากพวกเขาเปิดประตูไม่ได้ ก็ไม่มีใครหน้าไหนจะได้เดินผ่านประตูนี้ไปอย่างสะดวกสบาย

โอมาน: ตัวละครลับและ ‘ทางเลี่ยง’ ที่เต็มไปด้วยขวากหนาม

ความน่าสนใจของ Project Freedom ในแง่กลยุทธ์ คือการที่สหรัฐฯ เลือกใช้พื้นที่ทางตอนใต้ซึ่งอยู่ใน “น่านน้ำอาณาเขตของโอมาน” เป็นเส้นทางหลักในการพาเรือหลบหนี นี่เป็นการดึงมัสกัตเข้าสู่ใจกลางของพายุภูมิรัฐศาสตร์อย่างเลี่ยงไม่ได้

หากโอมานยอมเปิดน่านน้ำของตนให้กลายเป็น “ทางเลี่ยงถาวร” (Permanent Bypass) ดุลอำนาจในฮอร์มุซอาจเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม โอมานมีนโยบายต่างประเทศแบบ “เป็นมิตรกับทุกฝ่าย” (Friend to all, enemy to none) มาโดยตลอด การยอมเป็นฐานให้สหรัฐฯ ดำเนินการ Project Freedom อาจนำมาซึ่งความร้าวรานกับอิหร่าน และเสี่ยงต่อการถูกลากเข้าไปเป็นคู่ขัดแย้งโดยตรง ซึ่งโอมานพยายามหลีกเลี่ยงมาตลอดหลายทศวรรษ

กฎเกณฑ์ถูกแบ่งส่วน และบทบาทของ ‘มังกร’

คำถามที่ว่า “ใครคือกฎเกณฑ์แท้จริง?” ในเช้าวันที่ 5 พฤษภาคมนี้ คำตอบอาจจะน่าผิดหวังสำหรับทุกฝ่าย เพราะ “ไม่มีใครควบคุมได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด”

- สหรัฐฯ ถือกฎเกณฑ์ของ “ทางออกฉุกเฉิน” (Emergency Exit) ซึ่งใช้ได้เพียงในเชิงมนุษยธรรมและจำนวนจำกัด
- อิหร่าน ถือกฎเกณฑ์ของ “ความเสี่ยง” (Risk Lock) ที่สามารถปิดตายประตูใหญ่ได้ทุกเมื่อผ่านสงครามนอกรูปแบบ
- ตลาดโลก กำลังตกเป็นตัวประกันของกฎเกณฑ์ทั้งสองดอกนี้ โดยสะท้อนออกมาในรูปแบบของราคาน้ำมันที่พุ่งสูงขึ้นและตลาดหุ้นที่ร่วงระนาว

แต่ท่ามกลางการปะทะกันของอินทรีและสิงโตแห่งเปอร์เซีย มีสายตาคู่หนึ่งที่เฝ้ามองอยู่อย่างเงิบเงียบและอาจเป็นผู้ถือกฎเกณฑ์ดอกสุดท้าย นั่นคือ “จีน”

การเดินทางไปปักกิ่งของรัฐมนตรีต่างประเทศอิหร่าน Abbas Araghchi ในวันนี้ เพื่อพบปะกับผู้นำจีน และการเตรียมพร้อมของประธานาธิบดีทรัมป์ที่จะไปเยือนจีนในวันที่ 14 พฤษภาคมนี้ บ่งชี้ว่าทางออกของวิกฤตฮอร์มุซอาจไม่ได้จบลงที่การสู้รบในทะเล แต่จะจบลงที่โต๊ะเจรจาในปักกิ่ง จีนในฐานะ

ผู้บริโภคน้ำมันรายใหญ่ที่สุดและมีอิทธิพลทางการทูตเหนือทั้งสองฝ่าย อาจเป็นผู้เดียวที่สามารถ “ไขกุญแจ” ให้ประตูนี้กลับมาเปิดกว้างได้อีกครั้ง

ตราใบใดที่ “ป็นใหญ่” ยังทำงานแทน “โต๊ะเจรจา” ช่องแคบฮอร์มุซในวันนี้ก็เป็นเพียงอนุสรณ์สถานของความไร้เสถียรภาพ มันคือบทเรียนราคาแพงที่พิสูจน์ว่า ในโลกยุคใหม่ที่เชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน แม้แต่กองทัพที่เกรียงไกรที่สุดในโลก ก็ไม่อาจเอาชนะข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์และความตื้อรั้นทางการเมืองได้ด้วยกำลังเพียงอย่างเดียว

เสรีภาพที่ปราศจากความมั่นใจ... ก็ไม่ต่างอะไรจากกรงขังที่ขยายขนาดขึ้นเท่านั้นเอง

หมายเหตุ: สถานการณ์ล่าสุดยังคงมีความผันผวนสูง ข้อมูลจำนวนเรือและเหตุการณ์ปะทะอ้างอิงตามรายงานล่าสุด ณ เวลา 11:00 น. (EDT) ของวันที่ 5 พฤษภาคม 2026

ที่มา : เนชั่นทีวี

https://www.nationtv.tv/news/foreign/378977007?fbclid=IwY2xjawRozfRleHRuA2FibQIxMQBzc n R j B m F w c F 9 p Z B A y M j l w M z k x N z g 4 M j A w O D k y A A E e 6 - 02ABR2JnJ7H8aNldDe5BX2yzNuZZH6ixdEFXFiYZFbDNohGVdSPcyrLYk_aem_gRo2OntIT1lipC7808rHig

เอฟเพ็คต์สงคราม สู้รบจบ ผลกระทบไม่จบ...ง่าย

วันที่ 7 พฤษภาคม 2569

คอลัมน์ : ชั้น 5 ประชาชาติ

ผู้เขียน : อำนาจ ประชาชาติ

เริ่มเดือนกันมากขึ้นแล้วว่า ผลกระทบจากสงครามตะวันออกกลางที่ทำให้ราคาน้ำมันอยู่ในระดับสูง จะมีไปอีกนาน

แม้สงครามจบ แต่ผลกระทบจะไม่ได้จบไปพร้อมกันอย่างแน่นอน

เนื่องจากการสู้รบที่เกิดขึ้น มีการทำลายโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานไปค่อนข้างมาก

ล่าสุด ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ชี้ว่า ภาพรวมเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัว ผลกระทบที่ชัดเจน คือ เงินเพื่อจะสูงขึ้น โดยภาคธุรกิจและครัวเรือนจะเริ่มได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะแรงกดดันจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

รวมถึงผลกระทบในมิติหนี้และสภาพคล่อง

โดยผลกระทบรอบนี้มีลักษณะ “ไม่เท่ากัน” ซึ่ง “กลุ่มเปราะบาง” จะรับผลกระทบมากที่สุด เพราะต้องแบกค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเพิ่มขึ้นในสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ เมื่อเทียบกับรายได้

ต่อมา “ภาคธุรกิจ” ก็มีลักษณะเดียวกัน คือ ธุรกิจขนาดเล็กหรือธุรกิจเอสเอ็มอี ที่มีข้อจำกัดด้านการแข่งขัน นวัตกรรมและสภาพคล่อง จะได้รับผลกระทบมากกว่า

ต่างจากธุรกิจขนาดใหญ่ ที่จะปรับตัวได้ มีสภาพคล่องและกั้นชนการเงิน ทำให้บริหารจัดการผลกระทบได้ดีกว่า

หลายคนเริ่มมองว่า ผลกระทบจะ “หนักกว่า” สถานการณ์โควิด-19 ที่พอมีไวรัสก็สามารถควบคุมได้ แต่ที่สงครามจบผลกระทบก็ไม่ได้จบลงง่าย ๆ

แน่นอนว่า การเตรียมมาตรการไว้รองรับผลกระทบเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างแน่นอน

การออกกฎหมายกู้เงิน โดยออกพระราชกำหนด (พ.ร.ก.) เพื่อนำมาใช้เยียวยาผลกระทบ ก็ต้องใช้อย่างเหมาะสม ตามความจำเป็น เพื่อประคองเศรษฐกิจไม่ให้วิกฤต พยุงคนที่ยากลำบากให้อยู่รอดไปได้

ต้องไม่มีการ ดีเช็กเปลา่ ให้นำเงินไปใช้อย่างไม่สมควร

แล้วทุกมาตรการที่คิดจะทำ ต้องทำอย่าง “ตรงเป้า” “ตรงจุด” “แม่นยำ” เพราะทรัพยากร (เงินงบประมาณ) มีจำกัด มีน้อย จึงต้องใช้สอยอย่างประหยัด

นโยบาย “รัดเข็มขัด” ยังเป็นเรื่องที่ต้องทำกันทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นครัวเรือน หรือภาคธุรกิจ รวมไปถึงรัฐบาล

ที่มา : ประชาชาติธุรกิจ <https://www.prachachat.net/general/news-2001645>

สรุป 5 ประเด็น ‘ทรัมป์-สี’ ประชุมสุดยอดผู้นำ คุอะอะไรกันบ้าง?

15 พ.ค. 2026

KEY POINTS

- การประชุมสุดยอดระหว่างทรัมป์ และ สี จิ้นผิง ณ กรุงปักกิ่ง เข้าสู่วันที่ 2 ในวันที่ 15 พ.ค. 69
- สรุป 5 ประเด็นการหารือ และบรรยากาศการประชุมที่ต้องจับตา ทั้งเรื่องความสัมพันธ์ การค้า และการทูต ท่ามกลางวิกฤตการณ์พลังงานโลก
- ‘สี จิ้นผิง’ ย้ำว่าไต้หวันคือ ‘ประเด็นสำคัญที่สุด’ จุดชี้ชะตาความสัมพันธ์ 2 มหาอำนาจ พร้อมยืนยันว่า “ประตูของจีนจะเปิดกว้างยิ่งขึ้น” เพื่อรับการลงทุนจากสหรัฐ
- สหรัฐ ผลักดันให้จีนช่วยควบคุมการลักลอบส่งยา ‘เฟนทานิล’ และขอให้เร่งเพิ่มยอดการนำเข้าสินค้าเกษตร

ซีเอ็นบีซี ระบุว่า การพบปะครั้งสำคัญนี้เต็มไปด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร และการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ที่อบอุ่นระหว่างสองมหาอำนาจ แม้ว่าทั้งสองฝ่ายจะเผชิญกับประเด็นขัดแย้งสะสมมานานหลายปี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิมนุษยชน ไปจนถึงการแข่งขันด้านเทคโนโลยี และการค้า

สรุป 5 ประเด็นสำคัญจากการประชุม

จากการเปิดเผยข้อมูลของทั้งรัฐบาลจีน และเจ้าหน้าที่ทำเนียบขาว นี้คือ “5 ประเด็นสำคัญ” ที่เป็นหัวใจหลักของการหารือในครั้งนี้

1. กำหนดทิศทาง ‘ความสัมพันธ์’ ใหม่

ทรัมป์ และสี ได้บรรลุข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างจีน และสหรัฐ ให้เป็นไปในลักษณะ “เชิงสร้างสรรค์ และมีเสถียรภาพเชิงยุทธศาสตร์” โดยผู้นำจีน ระบุว่า รัฐบาลปักกิ่งจะใช้กรอบแนวคิดนี้เป็นแนวทางหลักในการดำเนินนโยบายสำหรับช่วง 3 ปีข้างหน้า และหลังจากนั้น

ในการประชุม สีเน้นย้ำว่าทิศทางเชิงยุทธศาสตร์นี้จะขับเคลื่อนด้วยความร่วมมือ และการเป็นคู่แข่งในระดับที่เหมาะสม (measured competition) โดยทั้งสองฝ่ายต้องสามารถบริหารจัดการความแตกต่างระหว่างกันได้ พร้อมทั้งกำชับว่ากรอบความร่วมมือนี้จะต้องถูกนำไปปฏิบัติให้เกิดผลลัพธ์ที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม

ด้าน เทียนฉิน สวี นักเศรษฐศาสตร์อาวุโสจาก Economist Intelligence Unit วิเคราะห์ว่า นี่คือสัญญาณของการเข้าสู่ช่วงเวลาที่ยี่สิบสองประเทศจะพยายามรักษาเสถียรภาพให้อยู่ในระดับที่ควบคุมได้ แม้ความขัดแย้งจะยังคงมีอยู่ แต่การมีแนวทางป้องกันเช่นนี้ จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์บานปลายจนเกินความควบคุมเหมือนที่เกือบจะเกิดขึ้นในช่วงปี 2025 ที่ผ่านมา

2. ทั้ง 2 เปิดใจเจรจา สู่การประชุม 'เซี่ยงไฮ้และสมดุส'

สี่ เผยว่า คณะผู้แทนทางการค้าของทั้ง 2 ประเทศสามารถบรรลุข้อสรุปที่เป็นบวก และมีความสมดุลในภาพรวม

ก่อนที่จะมีการประชุมสุดยอดผู้นำ คณะทำงานด้านเศรษฐกิจของทั้งสองรัฐ และจีนได้เปิดโต๊ะเจรจากันก่อนที่ประเทศเกาหลีใต้ โดยมี "สกอตต์ เบสเซนต์" รัฐมนตรีคลังสหรัฐ และ เหอ หลีเฟิง รองนายกรัฐมนตรีจีน ซึ่งผลการพูดคุยในรอบนี้เป็นไปอย่างราบรื่น และได้ข้อสรุปที่ทั้งสองฝ่ายต่างพอใจ ทำให้เกิดบรรยากาศเซี่ยงไฮ้ก่อนที่ผู้นำทั้งสองประเทศจะพบกันจริง

ผู้นำจีนระบุว่า ทั้ง 2 ประเทศควรทำงานร่วมกันเพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนเซี่ยงไฮ้ที่เกิดขึ้นได้ยากนี้ไว้ โดยรัฐบาลปักกิ่งพร้อมเปิดรับการขยายความร่วมมือทางการค้าจากฝั่งสหรัฐมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยืนยันว่าประตูแห่งการเปิดประเทศของจีนจะเปิดกว้างมากขึ้นกว่าเดิม

ท่าทีดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกับที่กลุ่มผู้นำทางธุรกิจจากบริษัทยักษ์ใหญ่ของอเมริกาหลายแห่งได้ร่วมคณะเดินทางไปกับทรัมป์ในครั้งนี้ด้วย ซึ่งรวมถึง อีลอน มัสก์ ซีอีโอของเทสลา และ เจน เซน หวง ประธานบริหารของอินวิเดีย

3. ยกระดับ 'ดีลการค้า-เปิดประตูการลงทุน'

สี่ ได้เสนอให้ทั้งสองมหาอำนาจเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารผ่านช่องทางทางการทูต และทางทหารให้มากขึ้น เพื่อลดความระแวง และสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

พร้อมทั้งเรียกร้องให้ขยายความร่วมมือในอุตสาหกรรมที่เป็นรากฐานสำคัญ ทั้งด้านเศรษฐกิจการค้า การเกษตร รวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างกัน

ทางด้านเจ้าหน้าที่ทำเนียบขาวเปิดเผยว่า ในการหารือครั้งนี้ ทั้งทรัมป์ และสี่ รวมถึงทีมงานของทั้งสองฝ่าย ได้แลกเปลี่ยนแนวทางในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจร่วมกัน โดยมุ่งเน้นไปที่การขยายโอกาสให้ธุรกิจจากสหรัฐ สามารถเข้าถึงตลาดผู้บริโภคในจีนได้มากขึ้น ขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้จีนเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของอเมริกาเพิ่มขึ้นด้วย

นอกจากประเด็นทางเศรษฐกิจแล้ว ทรัมป์ยังได้ย้ำถึงความคาดหวังที่มีต่อรัฐบาลปักกิ่งใน 2 ประเด็นหลัก คือ 1.การขอความร่วมมือให้จีนเดินหน้าปราบปรามการค้าลักลอบส่งออกยาเฟนทานิลเข้าสู่ สหรัฐ และ 2.การเร่งเพิ่มยอดการนำเข้าสินค้าเกษตรจากอเมริกา

4.ทางออกวิกฤติน้ำมัน เห็นตรงกันต้องเปิด ‘ฮอรั่มซ’

ในการหารือเกี่ยวกับสถานการณ์ความตึงเครียดในตะวันออกกลาง และวิกฤตการณ์โลก ทั้ง ทรัมป์ และสี จิ้นผิง เห็นพ้องตรงกันว่า “ ช่องแคบฮอรั่มซ” ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งพลังงานที่สำคัญของโลก จะต้องเปิดให้สัญจรได้ตามปกติ เพื่อฟื้นฟูการไหลเวียนของน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ

ผู้นำจีนยืนยันคัดค้านการใช้กำลังทหารในเส้นทางขนส่งหลัก รวมถึงปฏิเสธความพยายามใดๆ ที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนในการใช้เส้นทางน้ำนี้

ประเด็นที่น่าสนใจคือ จีนได้แสดงความสนใจที่จะเพิ่มการซื้อน้ำมันจากสหรัฐให้มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาน้ำมันดิบจากภูมิภาคตะวันออกกลางที่กำลังเผชิญความไม่แน่นอน

นอกจากนี้ ทั้งสองยังมีความเห็นแบบเดียวกันในประเด็นความมั่นคง โดยยืนยันว่าอิหร่านจะต้องไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด

5. ‘ไต้หวัน’ จุดขีดความสัมพันธ์ 2 มหาอำนาจ

สี ไต้ส่งสัญญาณเตือนด้วยถ้อยคำที่รุนแรงที่สุดเกี่ยวกับกรณีของ “ไต้หวัน” โดยย้ำชัดว่า “เป็นประเด็นที่สำคัญ และเปราะบางที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐและจีน”

ผู้นำจีนระบุว่าหากประเด็นไต้หวันมีความสำคัญมาก “หากจัดการได้ดี ความสัมพันธ์ก็จะยั่งยืน แต่หากจัดการได้ไม่ดี สองประเทศก็เสี่ยงต่อการปะทะหรือความขัดแย้ง”

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจ <https://www.bangkokbiznews.com/world/economics/1234097?anf=#>